

O B Ě Ž N Í K č. 41Koho vlastně podporujeme?

Jak jsme se ze spolehlivého pramene dozvěděli, dostala Společnost pro vědu a umění v letech 1968-1973 finanční podporu od RFE ve výši 25.000,- dolarů. Z této částky bylo asi 20.000,- dolarů použito na financování kongresu, který SVU uspořádala v roce 1970 ve Švýcarsku.

Proti tomu jistě nebude žádných námitek. Musíme se však pozastavit nad tím, jak bylo s těmito finančními prostředky, které v práci exilu tolik chybějí, naloženo. A zde zjišťujeme, že tehdejší vedoucí pracovníci SVU, Mládek a Němec, jich použili na podporu bývalých komunistických prominentů, které velkoryse pozvali na "svůj" kongres. Mládek a Němec přitom využili příležitosti a bez vědomí ostatních členů zaplatili z peněz, které dostali na činnost Společnosti, letenky a pobyt pro sebe i své manželky.

Že některé "vůdčí osobnosti exilu" využívají určité "konjunktury", v níž se shodou okolností ocitli, k přihrávkám "do vlastní kapsy", je v čs. exilu věcí celkem běžnou a výše uvedená událost proto ani nepřekvapuje. My tyto věci nemůžeme doložit faktickým materiálem a proto je ponecháváme zkušenějším k posouzení.

Zarážející však je, jaké podpory se dostává bývalým komunistům v době, kdy řada příslušníků exilu, hlásící se k jinému politickému přesvědčení, jen s obtížemi zajišťuje svou existenci. Podpora, kterou RFE - pod hlavičkou Poradního sboru - chce vytvořením Klubu přátel Charty 77 poskytnout převážně opět bývalým komunistům, naše tvrzení jen potvrzuje.

Chápeme, že existuje také nějaká taktika boje. Ale nemělo by se stát pravidlem, že ten, kdo žil doma v privilegovaném postavení, je předurčen k tomu, aby v něm i zde na Západě zůstal.